

ก่อนที่ช่องอกชนิดໄไทโนมาในผู้ใหญ่ที่เป็นໄไมแอสทีเนียเกรวิส: รายงานผู้ป่วย 1 ราย

ศุภชัย พล ศรีศุกร์, พ.บ.*

บทคัดย่อ

รายงานผู้ป่วยหญิงไทยอายุ 37 ปี มารักษาตัวที่โรงพยาบาลเพชรตันนครราชสีมา ด้วยอาการ ไอเรื้อรัง เหนื่อย น้ำหนักลดลง 3 เดือน ภาพถ่ายรังสีทรวงอกและเอกซเรย์คอมพิวเตอร์พบว่า

มีก้อนที่ด้านหน้าของช่องอก ผู้ป่วยได้รับการตัดชิ้นเนื้อที่ช่องอกผ่านทางผิวนัง โดยได้รับการวินิจฉัยครั้งแรกว่าเป็นมะเร็ง ต่อมน้ำเหลือง ต่อมมาผู้ป่วยมีอาการหนังตาตก กล้ามเนื้ออ่อนแรง ได้รับการวินิจฉัยเป็นໄไมแอสทีเนียเกรวิส (Myasthenia gravis) ผลชิ้นเนื้อระบุว่าเป็นเนื้องอกໄไทโนมา

ໄไทโนมาเป็นเนื้องอกในช่องอกส่วนหน้าที่พบได้น้อยที่สุด นักพบในผู้ป่วยอายุระหว่าง 40-60 ปี โดยอุบัติการณ์ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ ลักษณะพหางรังสีวิทยาพบก้อนลักษณะกลมหรือรี ขอบเรียบ

ໄไทโนมา มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคทางระบบภูมิคุ้มกันอันร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างเช่น ໄไมแอสทีเนียเกรวิส โดยพบว่า ร้อยละ 20-47 ของผู้ป่วยໄไทโนมาจะมีໄไมแอสทีเนียเกรวิสร่วมด้วย การพยากรณ์โรคขึ้นกับอายุและชนิดของเนื้อเยื่อ โดยพบว่า พยากรณ์โรคดีในเนื้อเยื่อชนิด A, AB และ B1 โดยทั่วไปผู้ป่วยที่มีໄไมแอสทีเนียเกรวิส จะมีการพยากรณ์โรคที่ดี

คำสำคัญ: ໄไทโนมา, ก้อนที่ด้านหน้าของช่องอก, ໄไมแอสทีเนียเกรวิส

*กุ้งงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลเพชรตันนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ส่งเรื่องตีพิมพ์: 8 กันยายน 2564 อันนัดตีพิมพ์: 14 ธันวาคม 2564

Thymoma in an adult woman with myasthenia gravis : a case report

Suttapol Srisuporn, M.D.*

ABSTRACT

A case of a 37-year-old woman who presented with chronic cough, dyspnea, and weight loss for 3 months. On chest radiograph, revealed an anterior mediastinal mass. Further chest computed tomography (CT) showed the large homogenous enhanced anterior mediastinal mass. The percutaneous needle biopsy was performed, the preliminary diagnosis is diffuse large B cell lymphoma. She developed clinically myasthenia gravis after 2nd cycle chemotherapy. Finally, the pathological diagnosis was thymoma.

Thymoma is the most common anterior mediastinal mass. The peak incidence is between ages 40 to 60 years, however, the gender distribution is approximately equal.

Thymomas are associated with a variety of paraneoplastic syndrome especially myasthenia gravis, that coexist or after post thymectomy. Prognosis depends on age and histological subtype. The histological subtype A, AB and B1 or patient with myasthenia gravis show good prognosis.

Keyword: Thymoma, anterior mediastinal mass, myasthenia gravis

*Department of Radiology, Debaratana Hospital, Nakhonratchasima, Thailand

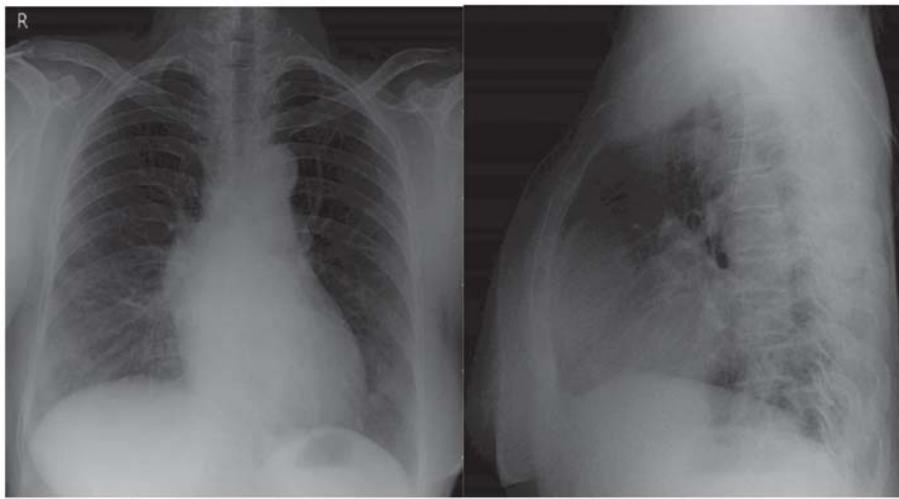
Submission: 8 September 2021 Publication: 14 December 2021

บทนำ

เนื้องอกของต่อมไทมัส (Thymic neoplasm) เป็นโรคที่พบได้น้อยกว่าร้อยละ 1 ของมะเร็งในผู้ใหญ่ และพบได้มากกว่าร้อยละ 50 ของก้อนที่ซ่องอกส่วนหน้า (anterior mediastinal mass) ทั้งหมด โดยไทโนมาและมะเร็งของต่อมไทมัส (thymic carcinoma) จัดอยู่ในกลุ่ม thymic epithelial tumor (TET) พบอุบัติการณ์ 1-5 รายต่อประชากรหนึ่งล้านคน ต่อปี

ไทโนมา (Thymoma) เป็นก้อนที่ซ่องอกส่วนหน้าที่พบได้น้อยที่สุด มักพบในผู้ป่วยอายุระหว่าง 40-60 ปี⁽¹⁾ พบได้น้อยมากในเด็ก แต่มาลิกแนนท์ไทโนมาจะพบในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น โดยอุบัติการณ์ในผู้ชายเท่ากับผู้หญิง⁽²⁾

เนื่องจากต่อมไทมัสเป็น primary lymphoid organ ที่ทำหน้าที่เก็บข้อมูลระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายการเกิดรอบโรคที่ต่อมไทมัส จึงสัมพันธ์กับการเกิดโรคทางระบบภูมิคุ้มกันอันร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้อสพทีเนียเกรวิต โดยพบว่าร้อยละ 20-47 ของผู้ป่วยไทโนมาจะมีไม้อสพทีเนียเกรวิตร่วมด้วย⁽³⁻⁵⁾

ภาพที่ 1 CXR พบ anterior mediastinal mass with obliterate retrosternal clear space

การจำแนกตามเนื้อเยื่อวิทยา (histological classification) ของไทโนมาแสดงในตารางที่ 3

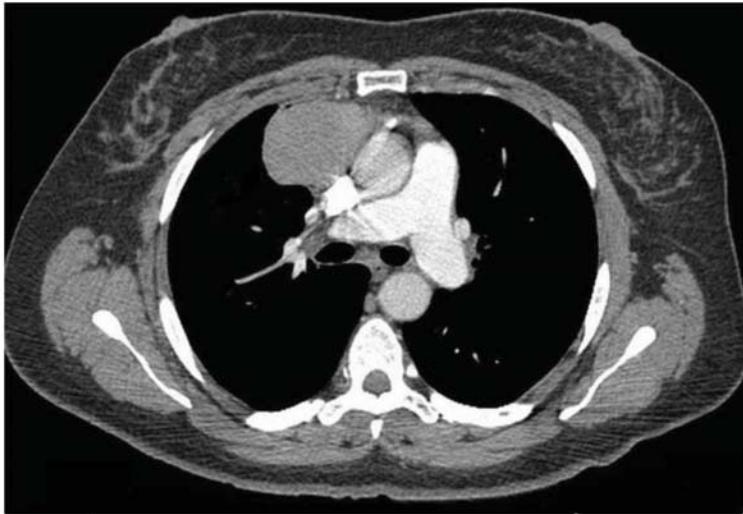
โดย WHO classification ประกอบด้วย type A, atypical type A variant, AB, B1, B2 และ B3 โดย type A จะมีพยากรณ์โรคดีที่สุดและมักเป็นในระยะเริ่มแรก

รายงานผู้ป่วย

ผู้ป่วยหญิงไทยอายุ 37 ปี ปฏิเสธโรคประจำตัว มากลายตัวที่โรงพยาบาลเพรตตันคราราชสีมา เมื่อ 9 เดือนก่อน มาโรงพยาบาล มีอาการไอเรื้อรัง เหนื่อยหายใจไม่อิ่น น้ำหนักลด 7 กิโลกรัมใน 3 เดือน ผลการตรวจสัญญาณชีพเป็นดังนี้ อุณหภูมิร่างกาย 37.3 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 120/75 มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของหัวใจ 84 ครั้งต่อนาที

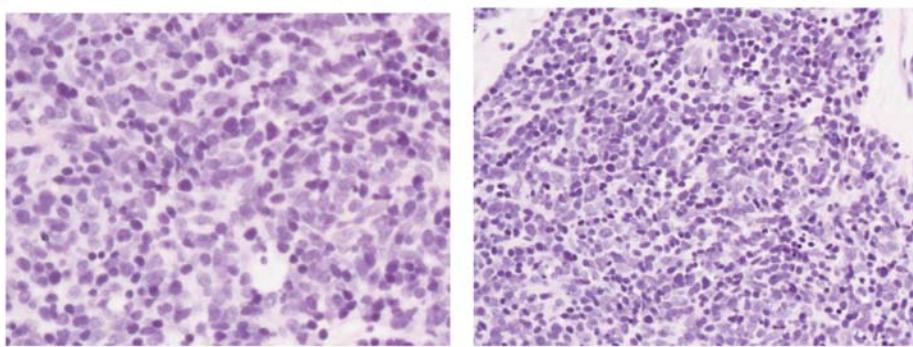
ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น complete blood count (CBC), Liver function test (LFT), Thyroid function test (TFT), Electrolyte, BUN, Creatinine ปกติ ภาพถ่ายรังสีทรวงอกพบก้อนที่ซ่องอกข้างขวา (ภาพที่ 1)

ผลเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ปอดพบ Homogenous enhancing mass at anterior mediastinum abutted SVC and ascending aorta (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 CT chest with contrast พบ homogenous moderately enhancing anterior mediastinal mass, without internal cyst, hemorrhage or calcification.

รังสีแพทย์ทำการวินิจฉัยแยกโรคเบื้องต้นคือ 1. Lymphoma 2. Thymoma ต่อมนาญป่ายได้รับการเจาะชิ้นเนื้อที่ช่องอกผ่านทางผิวนังมารวจโดยอายุรแพทย์โรคกรงอก ผลชิ้นเนื้อและการข้อมพิเศษพบ negative for CD3-, AE1/3-, anticholinesterase- และ weakly positive for LCA+, CD20+ จึงให้การวินิจฉัยเป็น B cell lymphoma จากนั้นนาญป่ายจึงได้การรักษาด้วยยาเคมีบำบัด doxorubicin cyclophosphamide

ภาพที่ 3 Microscopic พบ thymic epithelial cells with inconspicuous nucleoli, few mitosis, scant lymphoid component

และ vinristine หลังจากได้ยาเคมีบำบัดครั้งที่สอง ผู้ป่วยมีอาการหนังตาตก กล้ามเนื้ออ่อนแรง ได้รับการวินิจฉัยเป็นไข้อาสาห์ ออกฤทธิ์เนื้ยกรวส ได้รับยา pyridostigmine (60 mg) ครั้งละ 1 เม็ดสามเวลาหลังอาหาร อายุรแพทย์โรคกรงอกจึงได้เจาะชิ้นเนื้อที่ช่องอกผ่านทางผิวนังเป็นครั้งที่ 2 ผลชิ้นเนื้อบน predominantly thymic epithelial cells with inconspicuous nucleoli, few mitosis, scant lymphoid component (ภาพที่ 3)

การย้อมพิเศษพบ positive for CD20 และ negative for CD5-, CD117-, EMA- จึงให้การวินิจฉัยเป็น thymomaต่อมมาผู้ป่วยเริ่มมีอาการหายใจลำบากมากขึ้น 30 นาทีก่อนมาโรงพยาบาล วินิจฉัยเป็น myasthenia gravis crisis ได้นอนรักษาตัวในโรงพยาบาลเพียง 7 คืนเพื่อสังเกตเรื่องการหายใจ ได้ปรับยา pyridostigmine (60 mg) เป็นครั้งละ 2 เม็ดสามเวลาหลังอาหาร, prednisolone (5 mg) ครั้งละ 5 เม็ด กินหลังอาหารเช้า และ azathioprine (50 mg) ครั้งละ 1 เม็ด หลังอาหาร และได้ส่งตัวผู้ป่วยไปพนศัลยแพทย์ตรวจที่โรงพยาบาลรามาธาราชสานัตนาครรัตน์มา ได้รับการผ่าตัด total thymectomy หลังการผ่าตัดอาการดีดีแล้วแต่หันหลังตากดีขึ้น ปัจจุบันยังติดตามการรักษาที่โรงพยาบาลรามาธาราชสานัตนาครรัตน์เป็นระยะอาการโดยทั่วไปปกติดีและเอกสารยังคงพิเศษอยู่ในสภาพเดิมไม่พนศัลย์เป็นข้อของโรค

วิจารณ์

ไทยโนมานาเป็นก้อนที่ซ่องอกส่วนหน้าที่พบได้บ่อยที่สุด มักพบในผู้ป่วยอายุระหว่าง 40-60 ปี⁽¹⁾ โดยอุบัติการณ์ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ⁽²⁾ แต่มានอัตราภัยที่ไทยโนมานาในผู้ป่วยที่อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป (อุบัติการณ์พบสูงสุดที่อายุ 65-70 ปี) และพบว่ามีการกระจายของโรคขณะทำการวินิจฉัยมากกว่าไทยโนมานา และมักพบการกระจายมักเป็นแบบ hematogenous spreading มากกว่า เช่น lung metastasis เป็นต้น ผู้ป่วยจะเริ่งของต่อมไทมัสที่มีอาการมักสัมผัสนี้กับการเกิดการลุกຄามของก้อนไปยังอวัยวะข้างเคียง แต่ผู้ป่วยไทยโนมานาที่มีอาการมักเกิดจาก “parathyroidic syndrome” โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้ออสทีเนียเกรวิต โดยร้อยละ 10-23 ของผู้ป่วยไทยโนมานาที่มีออสทีเนียเกรวิตจะตรวจพบว่ามีไทยโนมานา⁽⁶⁾ และร้อยละ 35-40 ของผู้ป่วยไทยโนมานา ตรวจพบว่ามีไม้ออสทีเนียเกรวิต⁽⁶⁾ หรือกลุ่มโรคของ autoimmune อีน ๆ เช่น SLE, pure red cell aplasia ดังนี้เมื่อได้ก่อตัวที่ตรวจพบไทยโนมานาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเฝ้าระวังโรคอื่นๆ ที่อาจพบร่วมด้วยได้ซึ่งต้อง

ให้การรักษาที่เฉพาะเจาะจงต่อไป โรคดังกล่าวมีโอกาสพบร่วมกับไทยโนมานาหรืออาจเกิดขึ้นหลังทำ thymectomy ได้

โดยทั่วไปเนื้องอกของซ่องอกส่วนหน้า มักพบชนิด germ cell tumor, lymphoma และ thymic tumor โดย mature teratoma เอกซเรย์คอมพิวเตอร์พน well-defined, lobulated, fat fluid soft tissue attenuation โดยพน rim-like หรือ tooth-like calcification ได้มากถึงร้อยละ 50 ใน seminoma เอกซเรย์คอมพิวเตอร์พน large, lobulated, non-calcified, mildly enhancing homogeneous soft tissue mass มักไม่พบการแพร่กระจายไปอวัยวะข้างเคียง แตกต่างจากกลุ่ม non-seminomatous malignant germ-cell tumor ที่เอกซเรย์คอมพิวเตอร์พน heterogeneous และขอบเขตไม่ชัดเจนมากกว่า มักพบ calcification, necrosis หรือ hemorrhage ภายในก้อน ขอบไขมันโดยรอบหายไป พนการแพร่กระจายไปที่ปอดและซ่องอกได้ primary mediastinal lymphoma โดยร้อยละ 50-70 เป็นชนิด Hodgkin's disease เอกซเรย์คอมพิวเตอร์พน homogeneous soft tissue mass with surface lobulation and mild to moderate enhancement มักทำให้เกิด respiratory distress หรือ superior vena cava syndrome Rhabdomyosarcoma เอกซเรย์คอมพิวเตอร์พน heterogeneous และขอบเขตไม่ชัดเจน มักพบ necrosis หรือ hemorrhage ภายในก้อน และอาจมีการลุกຄามไปยังเส้นเอือดหรือหลอดลมที่อยู่ข้างเคียง

การวินิจฉัยทางรังสีของไทยโนมานา พนก้อนลักษณะกลมหรือรีบ ขอบเรียบ เอกซเรย์คอมพิวเตอร์พน homogeneous soft tissue attenuation and mild to moderate contrast enhancement อาจพน low attenuation ภายในก้อนซึ่งบ่งชี้ถึง hemorrhage, necrosis or cystic formation ภาพเอกซเรย์คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าพน oval หรือ lobulated mass ที่ให้ low signal intensity ใน T1WI และ high signal intensity ใน T2WI โดย T2WI บางครั้งอาจมีบริเวณที่ให้ high intensity หรือ internal architecture ซึ่งบ่งชี้ cystic component หรือพังผืดภายในก้อน และใน T1WI signal intensity ภายใน cystic component จะหลากหลายขึ้นอยู่กับส่วนประกอบที่เป็นโปรตีนภายในก้อนน้ำ

หรือมีเลือดออกภายใน⁽⁶⁾ ลักษณะทางรังสีวิทยาของก้อนที่ anterior mediastinum มีความแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ชนิดและลักษณะทางรังสีวิทยาของ Anterior mediastinal mass

Type of anterior mediastinal mass	Radiologic Features
Thymic mass	<ul style="list-style-type: none"> - Typically thymic mass is uniformly isoattenuating to surrounding muscle and smooth outline.
Germ cell tumor	<ul style="list-style-type: none"> - Mature teratoma frequently demonstrate cystic components and may demonstrate fat or calcium. - Malignant germ cell tumors usually occur as large masses in symptomatic young male patients. - Seminomas are typically of homogeneous soft-tissue attenuation. - Nonseminomatous malignant germ cell tumors are typically of heterogeneous attenuation on computed tomographic scans (CT scan).
Thyroid mass	<ul style="list-style-type: none"> - The thyroid gland can have variable CT scan findings, such as calcifications, single or multiple nodules, cysts, or diffuse enlargement. - Micro-calcifications, which are highly associated with papillary thyroid carcinoma. - Eggshell calcifications, which favour a benign process such as colloid cysts.
Lymphoma	<ul style="list-style-type: none"> - Soft tissue attenuating mass, smooth or lobulated margins which conforms to surrounding structures. - Cystic/low density areas are common. - Calcification is usually seen following therapy, and can have varying morphology, including irregular, diffuse or egg shell.
Rhabdomyosarcoma	<ul style="list-style-type: none"> - Rhabdomyosarcomas manifest as masses that are often large and of variable attenuation due to necrosis and cystic components within the masses. - Invasion and growth into adjacent vasculature and bronchi have been reported.

ถ้าหากพบ ขอบไขมันโดยรอบหายใจ เยื่อหุ้มหนาด้วยไข้สูง ล้อมรอบเส้นเลือดในช่องอก อยู่ติดขอบปอดและมีเยื่อหุ้มปอดที่ไม่เรียบ บรูบรา แสดงถึงการลุกลามของโรค (invasive thymoma) โดยมีการศึกษาของ Fujimoto และคณะในผู้ป่วยที่เป็นไทโนมา 26 รายพบว่าการตรวจด้วย MRI บอกถึงการลุกลามของโรคโดยเทียบกับด้วยทางพยาธิวิทยาได้ดีกว่า CT⁽⁷⁾

ในมะเร็งของต่อมไทมัสจะพบเป็นก้อนขนาดใหญ่ ขอบไม่เรียบ เอกซเรซคัมพิวเตอร์พบ heterogeneous attenuation จากการมี necrosis หรือมีเลือดออกภายในก้อน และพบ calcification ภายในก้อน นักจะพบขอบไขมันโดยรอบหายใจ โดยในบางครั้งเป็นเรื่องยากในการแยกไทโนมา กับมะเร็งของต่อมไทมัส ออกจากกันในภาพเอกซเรซ

คอมพิวเตอร์ การที่พบรการแพร่กระจาด้วยปัจจัยวายเว่อร์ จะพบมากที่ pleura ซึ่งพบเป็น drop metastasis หรือต่อมน้ำเหลืองในช่องกรงอกโต (mediastinal lymphadenopathy) จะมีถึง 5 ต่ำงของต่อมไทมัส

ผู้ป่วยใหม้อสทีเนียเกรวิสจะมีความสัมพันธ์กับความผิดปกติของต่อมไทมัส โดยพบร่วมกับ thymic hyperplasia (ร้อยละ 65-71) และไทโนมา (ร้อยละ 15-30)⁽⁸⁾

การรักษาโดย thymectomy เป็นขั้นตอนง่ายในการผ่าตัดผู้ป่วยใหม้อสทีเนียเกรวิสทุกรายที่มีไทโนมาร่วมด้วย ซึ่งรังสีวิทยานี้ความสำคัญในการแยกไทโนมาจาก thymic hyperplasia จากการศึกษาของ Pirroni และคณะในผู้ป่วยใหม้อสทีเนียเกรวิส 104 คนที่ได้รับ thymectomy พบว่า CT จะ sensitivity และ specificity ที่ดีกว่า MRI ในการวินิจฉัย

ไทโนมา โดย CT รายงานผลเป็นไทโนมา 46 รายจาก 52 รายที่ขึ้นบันโดย histology (sensitivity 88.5% and specificity 95%) แต่บ่งบอกภาวะ thymic hyperplasia ได้เพียง 16 รายจาก 44 ราย (sensitivity 36% and specificity 95%)⁽⁹⁾ นอกจากนี้มีการศึกษาของ Inaoka และคณะที่ศึกษาผู้ป่วยไทโนมา 41 ราย และ thymic hyperplasia 23 รายพบว่าผู้ป่วย thymic hyperplasia ทุกรายมีการลดลงของ signal intensity ใน chemical shift MRI ในขณะที่ผู้ป่วยไทโนมาไม่พบรการลดลงของ signal intensity เลย จึงสรุปว่า chemical shift MRI มีประโยชน์ในการแยกไทโนมาและ thymic hyperplasia⁽¹⁰⁾

การแบ่งระยะของไทโนมา มีหลักวิธี โดยที่ใช้กันอย่างแพร่หลายได้แก่ Masaoka-Koga staging system ในตาราง

ตารางที่ 2 modified Masaoka clinical staging of thymoma

Masaoka Stage	Diagnostic Criteria
Stage I	Macroscopically and microscopically completely encapsulated
	(A) Microscopic transcapsular invasion
Stage II	(B) Macroscopic invasion into surrounding fatty tissue or grossly adherent to but no through mediastinal pleura or pericardium
Stage III	Macroscopic invasion into neighboring fatty tissue (ie, pericardium, great vessels, lung)
	(A) Pleural or pericardial dissemination
Stage IV	(B) Lymphogenous or hematogenous metastasis

การแบ่งแบบ WHO classification จะแยกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือ ไทโนมาและกลุ่มน้ำเรืองของต่อมไทมัส โดยไทโนมาซึ่งแยกเป็น 5 ประเภทชั้น (type A, AB, B1, B2 และ B3) โดยพิจารณาจากปริมาณเชลล์ของเนื้องอกและสัดส่วนของเชลล์ที่ผิดปกติกับเชลล์ปกติ⁽¹²⁾ ซึ่งมีการศึกษาผู้ป่วย 200 รายที่เป็นเนื้องอกของต่อมไทมัสพบว่า 5-year survival rate เท่ากับร้อยละ 100, 100, 94, 75, 70 และ 48 ใน type A, AB, B1, B2, B3 และน้ำเรืองไทมัสตามลำดับ⁽¹³⁾ ซึ่งจากการศึกษานี้ทำให้จัดเป็นกลุ่มที่มีไทโนมาตาม WHO histological classification และพยากรณ์โรค เป็นที่มีความเสี่ยงต่ำ คือ Type A, AB และ

ที่ 2 ซึ่งเป็นการแบ่งระยะของโรค โดยถูกแบ่งตามข้อของรอยโรค ผู้ที่เน้นที่การอุดกามเข้าสู่แคปซูลการเห็นการอุดกามของโรคคือ癌化 (macroscopic invasion) หรือเห็นตัวยกถ่องจุลทรรศน์ (microscopic invasion) การอุดกามเข้าสู่ระบบห่อน้ำเหลืองหรือกระแสเลือด มีการแบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 2a 2b 3 4a และ 4b หากพบเซลล์เนื้องอกที่บริเวณต่อมน้ำเหลืองไม่ว่าบริเวณใดก็ตามจัดว่าเป็นระยะที่ 4b ซึ่งวินัยนี้มีความสัมพันธ์กับ 5-year survival rate โดยพบว่า 5-year survival rate เท่ากับร้อยละ 92.6, 85.7, 69.6 และ 50 ในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ⁽¹¹⁾

B1, กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำคือ Type B2, B3 และกลุ่มน้ำเรืองไทมัส⁽¹⁴⁾ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยที่มีไมแอดส์ที่เนียเกรวิตะน้ำเรืองพยากรณ์โรคที่ดีเมื่อเทียบกับโรคร่วมชนิดอื่น ๆ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 World Health Organization Pathologic Classification of Thymoma⁽¹⁵⁾

Type	Histological description	Incidence (%)	10-year survival (%)
A	Medullary thymoma	9	97
AB	Mixed thymoma	24	95
B1	Predominantly cortical thymoma	13	92
B2	Cortical thymoma	24	71
B3	Well-differentiated thymic carcinoma	15	62
C	Thymic carcinoma	15	29

การศึกษาของ Jeong และคณะ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเอกเรซ์คอมพิวเตอร์กับ WHO histopathological subtype ของผู้ป่วย thymic epithelial tumor จำนวน 91 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มความเสี่ยงต่ำ 31 ราย กลุ่มความเสี่ยงสูง 45 รายและมะเร็งไทด์ส 15 ราย พนบว่าก้อนที่มีลักษณะเป็นลอน (lobulated contour) พนบอยในกลุ่มไทด์โนมานาความเสี่ยงสูง (ร้อยละ 58) และมะเร็งต่อมไทด์ส (ร้อยละ 67) มากกว่ากลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ (ร้อยละ 29) และการอุดคลานเข้าไปในไขมันของเมติแอสตินัม (mediastinal fat invasion) พนบอยในกลุ่มนี้มี率ไทด์ไทด์ส (ร้อยละ 33) มากกว่ากลุ่มความเสี่ยงต่ำ (ร้อยละ 3)⁽¹⁴⁾

การศึกษาของ Sodahara และคณะ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของการตรวจเอกเรซ์ด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในผู้ป่วย thymic epithelial tumor พนบว่ามี率ไทด์โนมานีของเนื้อที่ชุกระ (ร้อยละ 75) มากกว่ากลุ่มความเสี่ยงต่ำ (ร้อยละ 3) และความเสี่ยงสูง (ร้อยละ 22) และการพน complete capsule ในกลุ่มความเสี่ยงต่ำ (ร้อยละ 27) และสูง (ร้อยละ 17) ต่างจากในกลุ่มนี้มี率ไทด์ไทด์สที่ไม่พนเลย (ร้อยละ 0) ซึ่งการตรวจเอกเรซ์ด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้ามีประโยชน์กว่าการตรวจเอกเรซ์คอมพิวเตอร์ในการดู capsule และประเมินการอุดคลานของเนื้อของก้อนนอก capsule แล้วหรือยัง⁽¹⁶⁾

การรักษาเนื้องอกไทด์โนมานาจะใช้การผ่าตัด total thymectomy and complete excision of tumor เป็นหลักในรายที่สามารถผ่าตัดได้ ถ้าผลลัพธ์เนื้อไม่มีอุดคลานเข้าสู่ capsule ไม่ต้องให้การรักษาเพิ่มเติม แต่ถ้ามีการอุดคลานเข้าสู่ capsule microscopic residual tumor หรือไม่มี free margin พิจารณา

รักษาเพิ่มเติมด้วยการฉายแสง หรืออาจร่วมกับเคมีบำบัด หากมี macroscopic residual tumor ถ้าเนื้องอกไทด์โนมานามีอุดคลานออกผนังหุ้มหรืออวัยวะข้างเคียงหรือแพร่กระจายมาข้างอวัยวะอื่น การรักษาหลักจะเป็นการให้เคมีบำบัด แล้วอาจพิจารณาผ่าตัดในภายหลังอีกครั้ง

สรุป

แม้ว่าเนื้องอกไทด์โนมานาจะเป็นเนื้องอกที่พบได้น้อย แต่ก็เป็นเนื้องอกที่พบได้บ่อยที่สุดของเนื้องอกช่องอกส่วนหน้าภาพถ่ายทางรังสี โดยเอกเรซ์คอมพิวเตอร์และเอกเรซ์คัลล์แม่เหล็กไฟฟ้ามีบทบาทสำคัญในการช่วงวินิจฉัย ของระยะของโรคและใช้ติดตามการรักษา ระยะของเนื้องอกและขอบเขตของการผ่าตัด (extent of resection) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพยากรณ์โรค ซึ่งจะให้ผลการรักษาที่ดีถ้าเนื้องอกขังมีผนังหุ้มรอบและสามารถผ่าตัดออกได้หมด ในการตรวจขังมีถ้าเนื้องอกอุดคลานออกผนังหุ้มหรือมีการแพร่กระจายบ่งถึงพยากรณ์โรคที่ไม่ดีซึ่งภาพถ่ายทางรังสีมีบทบาทต่อผู้ป่วยกลุ่มนี้ในการได้รับ neoadjuvant chemotherapy ก่อนเข้ารับการผ่าตัด

ເອກສາຣອ້າງອີງ

1. Schmidt-Wolf IGH, Rockstroh JK, Schüller H, Hirner A, Grohe C, Müller-Hermelink HK, et al. Malignant thymoma: current status of classification and multimodality treatment. *Ann Hematol*, 2003;82(2):69-76.
2. Mergenthaler TI, Brown LR, Colby TV, Harper CM Jr, Coles DT. Thymoma. *Mayo Clin Proc*, 1993;68(11):1110-23.
3. Scorselli M, Leo F, Trama A, D'Angelillo R, Serpico D, Macerelli M, et al. Thymoma and thymic carcinomas. *Crit Rev Oncol Hematol*, 2016;99:332-50.
4. Tormoehlen LM, Pascuzzi RM. Thymoma, myasthenia gravis, and other paraneoplastic syndromes. *Hematol Oncol Clin North Am*, 2008;22(3):509-26.
5. Shinohara S, Hanagiri T, So T, Yasuda M, Takenaka M, Nagata Y, et al. Results of surgical resection for patients with thymoma according to World Health Organization histology and Masaoka staging. *Asian J Surg*, 2012;35(4):144-8.
6. Takahashi K, Al-Janabi NJ. Computed tomography and magnetic resonance imaging of mediastinal tumors. *J Magn Reson Imaging*, 2010;32(6):1325-39.
7. Fujimoto K, Nishimura H, Abe T, Edamitsu O, Uchida M, Kumabe T, et al. MR imaging of thymoma—comparison with CT, operative, and pathological findings. *Nippon Igaku Hoshasen Gakkai Zasshi*, 1992;52(8):1128-38.
8. Filosso PL, Evangelista A, Ruffini E, Rendina EA, Margaritora S, Novellis P, et al. Does myasthenia gravis influence overall survival and cumulative incidence of recurrence in thymoma patients? A Retrospective clinicopathological multicentre analysis on 797 patients. *Lung Cancer*, 2015;88(3):338-43.
9. Pirroni T, Rinaldi P, Batocchi AP, Evoli A, Di Schino C, Marano P. Thymic lesions and myasthenia gravis. Diagnosis based on mediastinal imaging and pathological findings. *Acta Radiol*, 2002;43(4):380-4.
10. Inaoka T, Takahashi K, Mineta M, Yamada T, Shuke N, Okizaki A, et al. Thymic hyperplasia and thymus gland tumors: Differentiation with chemical shift MR imaging. *Radiology*, 2007;243(3):869-76.
11. Masaoka A, Monden Y, Nakahara K, Tanioka T. Follow-up study of thymomas with special reference to their clinical stages. *Cancer*, 1981;48(11):2485-92.
12. Travis WD, Brambilla E, Muller-Hermelink HK, Harris CC. [edited]. *Pathology and genetics of tumors of the lung, pleura, thymus and heart*. Lyon, France: IARC Press, 2004.
13. Chen G, Marx A, Chen WH, Yong J, Puppe B, Stroebel P, et al. New WHO histologic classification predicts prognosis of thymic epithelial tumors. A clinicopathologic study of 200 thymoma cases from China. *Cancer*, 2002;95(2):420-9.
14. Jeong YJ, Lee KS, Kim J, Shim YM, Han J, Kwon OJ. Does CT of thymic epithelial tumors enable us to differentiate histologic subtypes and predict prognosis. *Am J Roentgenol*, 2004;183(2):283-9.
15. Falkson CB, Bezzjak A, Darling G, Gregg R, Malthaner R, Maziak DE, et al. The management of thymoma: a systematic review and practice guideline. *J Thorac Oncol*, 2009;4(7):911-9.
16. Sadohara J, Fujimoto K, Müller NL, Kato S, Takamori S, Ohkuma K, et al. Thymic epithelial tumors: comparison of CT and MR imaging findings of low-risk thymomas, high-risk thymomas, and thymic carcinomas. *Eur J Radiol*, 2006;60(1):70-9.